

Kde má satan větší úspěch?

Ze zápisů českého kněze - dělníka.

Je mu 47 let, byl roku 1947 vysvěcen a byl zavřen od roku 1948 až do roku 1960 pro svou víru. Když byl propuštěn, vedl si deník, v němž je zachyceno období od 8. února 1960 až do 17. dubna 1969. Roku 1966 nám napsal: "Jsem dělnický kněz v Československu. Jeden z mnohých, kteří byli nuceni pověsit talar na hřebík, poněvadž nás stát považoval za nevhodné k tomu, abychom pečovali do duše. Nebyla to u nás ani zaliba, ani nejsme průkopníky, kteří se snaží objevit nové formy apoštolátu. S námahou neseme kříž, který nám byl vložen na ramena. Náš život je zbaven jakékoliv romantiky. Brzo ráno sloužíme osaměle mši svatou a večer se unaveně modlíme breviář. To je naše jediná síla. Kdybychom se toho vzdali, byli bychom ztraceni. Chybí nám duchovní radost, která je obvykle spojena s kněžským povoláním. Nejsme posilováni přítomností věřících, kteří s nami slaví liturgii. Nikdy nekřtíme dítě. Nesmíme mluvit s mladým člověkem o Bohu a nemůžeme vést žádnou duši ke svatosti. Bohu díky, většina z nás má ještě matku. Ta je naším dobrým andělem. Chrání nás před pokušeními, která mohou být nelidsky těžká. Sdílí s námi náš byt a naše utrpení a doprovází nás svou modlitbou. Pomáhá nám, abychom věrně plnili svoje povinnosti, které jsme na sebe vzali dobrovolně a od nichž bychom snad mohli žádat dispens mnohem oprávněněji, než mnozí spolubratři na Východě, jejichž nevěrnost nám vítězoslavně komunisté předkládají. Bůh nás chrán, abychom se řídili jejich příkladem!"

Několik poznámek z deníku:

8. února 1960. - Radost z propuštění, na které jsem čekal dvanáct let, je ubitá smutkem. Dva úředníci státní tajné policie mi řekli, že už nesmím vykonávat svůj kněžský úřad: "Kdybyste vykonával jakékoliv duchovní funkce, můžete počítat nejméně s třemi lety. Uvědomte si, že se vždycky všechno dovíme!". Se smutkem v srdci jsem odcházel. Tito panové vědí skutečně skoro všecko. Oči naší domovnice jsou jejich oči, a uši našeho souseda za tenkou stěnou mého podkrovního pokojíku jsou jejich uši.

11. února 1960. - Našel jsem si místo skladníka. Očekával jsem, že "věřící" budou méně krast, než ostatní a že kněz je poctivý. Proto jsem to místo dostal.

14. března 1960. - Často jsem tak unaven, že už nejsem večer schopen duchovního soustředění. Víím, že kněz je povinen jen občas sloužit mši svatou. To znamená - ne denně. Ale může se mluvit při duchovní potřebě o povinnosti? Včera večer jsem byl úplně vyčerpaný. Dnes jsem zase na smrt unaven. Minulý týden jsem sloužil jen dvakrát mši svatou. Cítím, jak mi zrychlá ubývá síla. Tak to nemůže jít dál. Jsem v nebezpečí, stát se "bývalým knězem". Totéž platí o modlitbě breviáře. Od začátku měsíce jsem už třikrát usnul nad breviářem. A dnes je teprve čtrnáctého.

1. květen 1960. - Minulý týden se ke mně nastěhovala stará tetička, aby mi vedla domácnost. Tolik toužila po mši svaté. Zavedl jsem nyní jiný denní pořádek. Ráno o půl paté je nejvhodnější doba. Všichni ještě spí a je úplné ticho. Tetička zakryje okno mým balícím papírem. Rozsvítím svíčky, které osvětlují jen můj malý misalek a sklenici - můj kalich. Venku zpívají ptáci. Noční odpočinek mě posilnil. Tak mohu sloužit mši sv. denně. Nebudu tedy "bývalým knězem!"

V této drahocenné půlhodině jsem pro svět nenahraditelný. Při tomto činu nemohu být zastoupen, poněvadž obnovuji Kristovu obět na kříži. Tak jsem znovu našel svoje sebevědomí a "ve všech nesnázích překypuji radostí."

6.květen 1960. - V polední přestávce se modlím breviář, zatím co kolegové si zdřimnou. Dnes je pátek. Jak často jsem se už modlil páteční žalmy! Teprve dnes mi napadl žal:" Jako ovce vyvedl svůj národ, vedl je pouští jako své stádo. Vedl je bezpečně, ničeho se nebáli a jeho nepřatelé byli zaplaveni mořem."

XXXX

Velikonoce 1968. - Tak toužebně očekávaná hodina přišla. Mou vlastní vane nové ovzduší svobody. Domovnice se směje, když ji zdravím, tetička už nezakrývá okno modrým balícím papírem, ačkoli proticírkevní zákony dosud platí. Zlá doba byla jako těžká nemoc, ze které jsme vyvázli. Osvobozující vítr pražského jara odval temná mračna.

2.května 1968. - Dnes radostné a velké překvapení. Poprvé v životě mohu jet do Vídně i když jsem dosud pouhým skladníkem. Mám povolení k cestě na Západ. Smím do Rakouska! Smím do Vídně!

13.května 1968. - Už týden jsem ve Vídni. Jsem tu, abych nasýtil svůj duchovní hlad. Dnes jsem si poslechl na universitě teologickou přednášku. Už čtvrtou. Rečníky byli vždy vynikající profesori. I když se náměty mění, stavba je vždy stejná: něco o svátosti jako o magickém znamení, něco o historickém Kristu, o němž skoro nic nevíme a něco o odmytologizování Písma svatého. Víím už přesně, po kterých větách budou kněží nejvíce tleskat. Víím to ze zkušenosti. Poznámka o překonaném učitelském úřadu stačí, aby vyvolala bouřlivý souhlas. Stačila by polovina kousavých útoků proti papeži a našim "nejdůstojnějším pánům biskupům", abych se mohl v naší vlasti stát ministrem zdravotnictví./Plojhar/. Po větě:"Nikdy se již nenecháme nutit do formální ortodoxie" se celý sál div nerozboří bouřlivým potleskem...Konečně jsem ve svobodném světě!

14.května 1958. - Ještě jedna vzpomínka z přednáškového sálu. Nejdříve jsem nechápal, proč mě jeden starší kněz neustále pozoruje. Konec konců, nevypadám tak předpotopně. Pak jsem si všiml, že mu byl nápadný můj breviář. Viděl vůbec někdy takovou knihu? Konečně ke mně přistoupil, poklepal mi otcovsky na rameno a řekl:"Mladý kněz, který se ještě modlí breviář! To je krásné, to je krásné!"Jak tomu mám rozumět?

14.duben 1969. - Vzdor sovětské okupaci a pádu Dubčeka není dosud svoboda v mé vlasti úplně potlačena. Dostal jsem studijní dovolenou a nakonec jsem se do tal do Holandska. Byl v kněžském domově, kde bydlí 24 kněží. Denně se slouží jen jedna mše svatá, na níž jsou přítomny jen tři ženy - později jsem zjistil, že jsou to řeholnice. Slouží jí mladý kněz v černě vykachličkované kapli, která vypadá jako krematorium. Pokoje kněží jsou mnohem přívětivější. Na můj dotaz, kde slouží mši svatou ostatní kněží, dostávám tuto odpověď: Zde celekrujeme jen jednou za čtrnáct dní." Ubohá tetičko! Proč jsi tolik let denně zatemňovala okno modrým papírem?

16.dubna 1969. - Stále se více přiučuji. Modlení breviáře? Překonáno! Místo toho by se mělo číst Písmo svaté. A čtete je také? Ano, tu a tam...Téměř všechno je "překonáno". Pa i modlitba je nebezpečná. Vzbuzování víry, naděje a lásky působí na člověka jako autosugesce. Hypnotizuje sám sebe. Milost? Co je milost? Rád bych věděl, čím se liší, takový kněz od ušlechtilého pohana nebo dobrého epikurejce. Snad touží po skrytém a anonymním křesťanství. Krásný, pokrokový ideál!

17.dubna 1969. - Zklamán vracím se do vlasti, kde mě pravděpodobně do roka očekává kriminál. Ve vlaku lítostivě uvažuji, že jsem dříve své komunistické "mučitele" posuzoval příliš tvrdě. Jak neobratně zacházejí se svým bičem! Na Západě dosáhl Satan v kratší době a jinými metodami mnohem více.

P o č t y ř e c h s t a l e t í c h n o v ý m e š n í ř á d

Vstoupí v platnost 30. listopadu. Křesťanská bohoslužba se v průběhu věků v mnohém vyvíjela a měnila, i když ovšem její podstata zůstávala. Poslední velkorysou reformu katolické liturgie římského obřadu provedl papež sv. Pius V. r. 1570 - 7 let po tridentském koncilu. Od té doby se mnoho změnilo v životě lidské společnosti, rozrostly se zámořské misie, prohloubily se též naše znalosti liturgie prvotní Církve i dalšího vývoje bohoslužebných forem na Východě i Západě. Římská liturgie však zůstala téměř po 400 let prakticky beze změny.

V r. 1963 rozhodl proto druhý vatikánský koncil, aby byla vytvořena nová forma liturgie, zejména mše svaté. Stanovil také zásady, jak má být bohoslužba uspořádána, aby odpovídala potřebám doby i místa /misie!/, aby umožňovala plnou a plodnou aktivní účast věřících a přitom aby zachovala, popř. obnovila opravdové hodnoty liturgie našich otců ve víře.

Nyní končí období příprav. Během něho byly už uzákoněny některé změny, zejména bylo zavedeno užívání mateřské řeči. Ale především byla v duchu směrnic koncilu vypracována nová n a d l o u h o u d o b u d e f i n i t i v n í forma celé liturgie. Bude platit nový kalendář. Místo dosavadního jednoročního cyklu budou se čtení z Písma ve mši sv. střídát v cyklu tříletém, takže při bohoslužbách uslyšíme podstatně více z pokladů Božího slova. Byl vyhlášen n o v ý m e š n í ř á d, t.j. nové celkové uspořádání mše svaté a vstoupí v platnost už za krátkou dobu - 30. l i s t o p a d u.

Co se změní a co zůstane jako dosud? Co budou nyní zpívat nebo se společně modlit věřící? Jak budou znít důležité mešní modlitby? Na tyto otázky vám zatím kněží plně odpovědět nemohou, protože teprve postupně dostávají od svých ordinářů příslušné texty a pokyny. Nový mešní řád totiž ve svých diecezích uvedou v život biskupové /ordináři/, jejichž rozhodnutí nemůžeme předbíhat.

Nový mešní řád byl pro celou římskokatolickou církev oficiálně vyhlášen třemi dokumenty: předně tak z v . a p o š t o l s k o u k o n s t i t u c í papeže Pavla VI., která podle svých prvních slov nese název Missale Romanum, česky Římský misál. Byla vydána v Římě dne 3.4. t.r. - Za druhé krátkým d e k r e t e m posvatné kongregace obřadů /jakéhosi celocírkevního ministerstva pro otázky bohoslužby/ ze dne 6.4.t.r. - Třetí dokument se nazývá Institutio generalis - V š e o b e c n á u s t a n o v e n í. Má 341 článků, je značně podrobný a je určen především kněžím; odpovídá přibližně dosavadním rubrikám v misálu. Pojednává o struktuře mše sv. / o jejich 4 částech/, o nových nyní zavedených názvech /např. "Večeře Paně" vedle "mše sv." a pod./ Určuj-, co má dělat kněz a co věřící. Stanoví, které jednotlivosti jsou ponechány na rozhodnutí místních biskupů, popř. celebujícího kněze. Ale vysvětluje také smysl a ducha všech obřadů a ukonů a v mnohém tak doplnuje koncilovou konstituci O liturgii. - Navíc k těmto třem dokumentům byly též vydány dva latinské texty mešního řádu /Ordo Missae/, jeden pro mši s lidem a druhý pro mši bez účasti lidu.

V jednotlivých zemích, popř. diecezích bude nový mešní řád zaveden rozhodnutím biskupské konference, nebo biskupů - ordinářů. Ti také schválí a vyhlásí závazný překlad mešních textů. Pro české a moravské dieceze to bude jak doufáme, otázka brzké budoucnosti.

V Neděli nebo v její příloze najdete články o liturgické změně mše sv.

VE L K É P Ř Á T E L S T V Í

Nedaleko St.Gallenu je mestečko Gossau, známé aj za hranicami Švajcarska. Skromná tabuľka "Europa Bruderschaft" na Markusstrasse 24 tomu sice nenasvedčuje, ale činnosť ano.

Nuž, pozrime si titulnú stránku časopisu: Amitié europeén. Europäische Freundschaft. Amidstad Europea. European friendship. Amicizia Europea. Europese vriendochop - teda Európske priateľstvo.

Priateľstvo - bratstvo. Akási bolestná asociácia nevdojak prináša nedoveru k týmto slovám a spomenieš si azda na roznoé tie "zväzy priateľstva" a v duchu si uľeviš dietvianským "Pán Boh s nami a zlé preč!"

Listuješ ďalej: Wesen und Zweck. - Der Europäische Freundschaftsring vereinigt..."

Povaha a účel

Kružok Európskeho priateľstva zjednocuje v priateľskom duchu ľudí z celej Európy, ktorí su si vedomí svojej odpovednosti voči budúcnosti a chcú podľa svojich možností spolupracovať na sjednotení a obnovení Európy.

Ciel

Zo slobodnej vole ľudí zjednotená a obnovená Európa. Na základoch kresťanskej tradície, ako i zo stretávania s inými kultúrami a problémami dneška.

Pracovné spoločenstvá krúžku Európskeho priateľstva

- Európske bratstvo - Europa Bruderschaft

V bratskom zmýšľaní a v snahe o dobrovolnú chudobu, pomáha mierniť hmotnú i duchovnú biedu. Zjednocuje a obnovuje Európu v duchu bratskej - kresťanskej lásky.

- Klub mladých Európanov - Europa Jugend-Club

Poskytuje príležitosť k priateľským stretnutiam, výmene názorov, k účelnému využitiu voľného času, dáva možnosť mladeži spoluposobiť socialnými službami pri zjednotení a obnove Európy.

- Pracovná skupina: Európske gymnázium "Arbeits-gemeinschaft Gymnasium Europeum:"

skúma otázku integrálnej kresťanskej výchovy a vzdelania, snaží sa o vytvorenie školy pre výchovu zodpovedných mladých Európanov a Európaniek.

Úlohy Európskych priateľov:

Priatelia sa a sú pohostinní k príslušníkom roznoých národov, pomáhajú si a ochraňujú sa.

Spoluprácou v Krúžku Európskeho priateľstva alebo ináč podporujú snahy o zjednotenie a obnovu Európy v duchu Kristovej blahozvesti.

Je to zhruba to, o čo sa snažia aj naši misionári, ktorí - žiaľ - často narážajú na nepochopenie a zatvorené dvere našich krajanov. Alebo sú naše mozgy už natoľko vypláchnuté, že sme schopní byť iba bezduchým kolieskom vo výrobnospotrebitelskej mašinérii?!

KO

BOHOSLUŽBY

B u c h s - v sobotu 18,30 hod. - G o s s a u - v nedeli v 8,30 hod.

St. G a l l e n - v nedeli v 11 hod. - A r b c n - v nedeli v 19 hod

V Arbonu v 18 hod. opakovaní učení víry s deťmi v kapli.